

Čís. 17189.

Zákon o závodních výborech č. 330/1921 Sb. z. a n.

Zrušení závodního výboru z důvodu zastavení činnosti závodu (§ 25, písm. b), uved. zák.) nastává již okamžikem zastavení závodu a nikoli teprve uplynutím jednoho měsíce, vyžaduje se však, aby byla zastavena činnost v ý r o b n í.

Zaměstnanec, který je členem závodního výboru, lze platně vypovědět ke dni, kdy byl závodní výbor v podniku žalované již zrušen zastavením závodu, třeba byla výpověď dána v době, kdy závodní výbor v podniku žalované ještě trval.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1939, Rv I 3091/38.)

Žalobce, který byl u žalované akciové společnosti zaměstnán od 1. července 1919 jako úředník a byl členem (předsedou) úřednického závodního výboru, se na žalované domáhá zaplacení služebního platu za měsíc duben 1935 ve výši 3.500 Kč, uváděje, že mu byla dána dne 29. října 1934 neúčinná výpověď ke dni 31. března 1935 bez souhlasu rozhodčí komise ve smyslu § 22 zák. č. 330/1921 Sb. z. a n. Žalovaná namítala, že žalobce byl řádně vypověděn, ježto žalovaná zastavila podle vládního nařízení č. 178/1934 Sb. z. a n. svůj podnik na dobu delší tří měsíců a podle ustanovení § 8 uved. vládn. nař. počaly plynouti zákonné lhůty výpovědní již prvním dnem po třech nedělích, počínajíc ode dne, kdy došlo oznámení příslušným ministerstvům o zamýšleném zastavení podniku, a to se stalo v nejkrajnějším případě 31. října 1934. Soud první stolice zamítl žalobu, kdežto odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu, aby dále o věci jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Žalovaná právem vytýká s hlediska dovolacího důvodu právní mylnosti podle § 503 č. 4 c. ř. s., že k rozhodnutí o žalobním nároku nestačil nesporný přednes stran, že se v závodě žalované pracovalo dne 31. října 1934. Podle § 25, písm. b), zák. č. 330/1921 Sb. z. a n. se závodní výbor zrušuje, zastaví-li závod činnost na dobu delší jednoho měsíce. Zrušení závodního výboru nastává již okamžikem zastavení závodu a nikoli teprve uplynutím lhůty jednoho měsíce, jest však třeba, aby v závodě byla zastavena činnost výrobní (srov. rozh. č. 3935 Sb. n. s.). O to však byl v odvolacím řízení mezi stranami spor. Žalobce tvrdil, že žalovaná nezastavila svůj podnik dne 31. října 1934, nýbrž že až do konce roku 1934 provozovala podnik neomezeně a teprve po novém roce 1935 omezila provoz a že závodní výbor zanikl až dne 1. dubna 1935. Žalovaná však v odvolacím řízení namítala, že výrobní činnost byla v jejím závodě zastavena a že v další závodní činnosti šlo

jen o činnost nevýrobní. Pokud jde tudíž o to, zda v závodě žalované bylo pokračováno ve výrobní činnosti i po 31. říjnu 1934 nebo po 29. říjnu 1934, tvrdila každá strana něco jiného a jejich tvrzení se nestala nespornými, ani když za odvolacího řízení přednesly, že se dne 31. října 1934 v závodě žalované fakticky pracovalo, neboť z toho přednesu stran nelze seznati, o jakou činnost v závodě žalované šlo. Vycházel-li odvolací soud při právním posouzení z předpokladu, že podle nesporného přednesu stran nebyl podnik žalované dne 31. října 1934 zastaven, učinil tak neprávem, poněvadž prohlášení stran u odvolacího soudu bylo tak neurčité, že nebylo možno usuzovati na nespornost tvrzení stran. Není tu proto zjištěn nezávadný skutkový podklad pro právní závěr, zda závodní výbor v podniku žalované byl zrušen již v době, kdy byla žalobci dána výpověď, či zda k zrušení závodního výboru došlo teprve dne 1. dubna 1935, jak tvrdil žalobce. Zjištění tohoto skutkového podkladu jest však pro spor důležité, neboť na něm závisí rozřešení otázky, zda žalovaná firma mohla vypovědět žalobce bez souhlasu rozhodčí komise podle § 22 zák. č. 330/1921 Sb. z. a n. Kdyby bylo bývalo k propuštění žalobcovu potřebí souhlasu rozhodčí komise podle § 22 zák. č. 330/1921 Sb. z. a n., byla by výpověď, jež by mu byla dána bez jejího souhlasu, neplatná a žalobce měl by proti žalované veškerá práva ze služební smlouvy (srov. rozh. č. 4296 Sb. n. s.). K platnosti výpovědi žalobci dané by však stačilo, kdyby výpověď byla dána ke dni, kdy závodní výbor v podniku žalované byl již zrušen zastavením závodu, třebaž služební poměr byl vypověděn v době, kdy závodní výbor v podniku žalované ještě trval. Ochrana poskytnutá zaměstnanci ustanovením druhého odstavce § 22 zák. č. 330/1921 Sb. z. a n. při propuštění čelí tomu, aby byl služební poměr rozvázn za trvání závodního výboru, nebrání však tomu, aby zaměstnanci byla dána výpověď, kterou se má služební poměr skončiti teprve k době (ke dni), kdy již závodní výbor nebude trvati vůbec, neboť takovou výpovědí se nikterak neohrožuje řádné vykonávání členské funkce v závodním výboru. Ježto odvolací soud neučinil potřebná skutková zjištění, aby věc byla posouzena podle právních zásad právě vytčených, musil býti napadený rozsudek podle § 35, odst. 2, zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. zrušen a věc vrácena odvolacímu soudu, aby po doplnění přednesu stran o tom, v jaké činnosti bylo v závodě žalované i v říjnu 1934 a v době pozdější pokračováno, a po zjištění druhu a způsobu této činnosti ve věci znova rozhodl. Při tom musí odvolací soud uvážiti, že v souzeném sporu jde o otázku, zda byla žalobci dána platně výpověď, a nikoli o to, zda lhůta výpovědní měla býti počítána od jiného dne, než to činila žalovaná.

Čís. 17190.

Pokud není ustanoveno jinak, platí o účincích přerušení řízení podle vládn. nař. č. 199/1938 Sb. z. a n. a pokračování v něm předpisy civilního řádu soudního (§§ 163 a další c. ř. s.).